
TAHA SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Ta Ha 20/1)

طه

TA! HA!

(Ta Ha 20/2)

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

Sana bu Kur'an'ı, mutsuz olasın diye indirmedik.

(Hicr 15/91)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

Bu Kur'an'ı parça parça edenlere.

(Hicr 15/92)

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

Rabbine yemin olsun ki hepsini sorguya çekeceğiz,

(Hicr 15/93)

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Yaptıkları bu işlerden dolayı.

(Hicr 15/94)

فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

“Sana ne emredildiye başlarını çatlatırcasına onlara bildir. Müşriklere de aldırma.

(Hicr 15/95)

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

Seni inceden inceye alaya alanlara karşı bizim desteğimiz yeterli olur.

(Hicr 15/96)

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Onlar, Allah ile birlikte başka bir ilah oluşturmuşlardır; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Hicr 15/97)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

İyi biliyoruz ki onların sözlerinden dolayı için daralıyor.

(Hicr 15/98)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Her şeyi güzel yaptığınan dolayı Rabbine ibadet et ve secde edenlerden ol.

(Hicr 15/99)

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

O açık gerçek gelinceye kadar Rabbine kul olmaya devam et.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

Allah'tan korkanlar için akıllarından çıkarmayacakları bir bilgi olsun diye indirdik.

(Hakka 69/48)

وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

O, Allah'tan çekinerek kendini koruyanların, akıllarından çıkarmayacakları bir bilgidir.

(Müddesir 74/52)

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً

Aslında onlardan her biri, kendine açık seçik sayfalar verilmesini ister.

(Müddesir 74/53)

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

Hayır! Aslında onlar ahiretten korkmuyorlar.

(Müddesir 74/54)

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ

Hayır hayır, o akılda tutulması gereken bilgidir.

(Müddesir 74/55)

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Gerekeni yapan herkes o bilgiyi kafasına yerleştirir.

(Müddesir 74/56)

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

Allah gerekli desteği vermezse kimse bu bilgiyi kafasına yerleştiremez. Destek verdiği kişi de Allah'a karşı yanlış yapmaktan kaçınan ve affedilmeyi hak edendir.

(İnsan 76/29)

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

Bunlar, aklınızdan çıkarmamanız gereken doğru bilgilerdir. Yapması gerekeni yapan Rabbinin gösterdiği yola girer.

(İnsan 76/30)

وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah gerekli desteği vermezse yapabileceğiniz bir şey yoktur. Her şeyi bilen ve her kararı doğru olan O'dur.

(Ta Ha 20/4)

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

Bu, yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

(Ta Ha 20/5)

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

Rahman, yönetimin başına geçmiştir .

(Furkan 25/59)

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan Rahman odur. Sonra arşa kurulmuştur. Sen O'ndan, her şeyin iç yüzünü bilenden iste.

(Hadid 57/4)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve yönetime geçmiş olan O'dur. Yere ne girer ve yerden ne çıkarsa, gökten ne iner ve göğe ne yükselirse onların hepsini bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle birlikte. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Ta Ha 20/6)

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

Göklerde, yerde, ikisinin arasında ve nemli toprağın altında ne varsa hepsi O'nundur.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları, Allah'ın yanındadır. Onları, O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O'nun bilgisi olmadan düşen bir tek yaprak yoktur. Yerin karanlıkları içindeki tek bir tane, yaş veya kuru ne varsa mutlaka apaçık bir kitapta yer alır.

(Ta Ha 20/7)

وَأَنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

İster söyle ister söyleme; o gizli ve saklı ne varsa bilir.

(Lokman 31/16)

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي
الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Lokman: "Oğulcuğum! İşlediğin şey, bir hardal tanesi ağırlığında olsa, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, Allah onu ortaya çıkarır. Allah latiftir; en ince ayrıntıyı bilir, habirdir; her şeyin iç yüzünü bilir."

(Ta Ha 20/8)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

(Bakara 2/255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah'ın dışında bir ilah yoktur. O, daima diridir, sürekli işinin başındadır. O'nu ne uyuklama tutar ne de uyku! Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadan huzurunda kim birine şefaet edebilir? Elleri de arkalarında kalanı da bilir. Onlar, O'nun bilgisinden izin verdiği kadarı dışında bir şey kavrayamazlar. Hâkimiyeti, gökleri de kapsar yeri de. Bu ikisini korumak O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.

(Araf 7/180)

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ın isimleridir. O'na, onlarla yalvarın. Allah'ın isimleri konusunda sınırları aşanları bırakın. Onlar, ettiklerinin cezasını bulacaklardır.

(Ta Ha 20/9)

وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

Musa'nın hikâyesi sana ulaştı değil mi?

(Ta Ha 20/10)

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَىٰ النَّارِ

هُدًى

Bir gün bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: “Durun hele; bir ateş gördüm. Belki onun korundan biraz getiririm; belki de ateşin yanında yol gösterecek birini bulurum.”

(Ta Ha 20/11)

فَلَمَّا آتَيْهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ

Ateşin yanına varınca “Musa!” diye bir ses yükseldi.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Ben, evet ben! Senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisindesin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

Ben seni seçtim. Şimdi sana bildirilecek şeyleri dinle.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Ben! Evet ben Allah'ım; benden başka ilah yoktur. Sen, bana kulluk et ve benim zikrim için namazı düzgün ve sürekli kıl.

(Ta Ha 20/15)

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

Kıyamet saati gelecektir; herkes yaptığı şeyin karşılığını görsün diye neredeyse onu kendimden bile gizli tutacağım.

(Nahl 16/77)

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin ve yerin bütün bilinmeyeni Allah'a aittir. Kıyamet saati göz açıp kapama kadardır, belki daha da yakındır. Allah her şeye bir ölçü koyar.

(Naziat 79/42)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا

Sana kıyametin vaktini soruyorlar. Gelip yerleşmesi ne zaman?

(Naziat 79/43)

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيهَا

Sen nerede, onu bilmek nerede!

(Naziat 79/44)

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

Onun tam bilgisi Rabbinin katındadır.

(Ta Ha 20/16)

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

Arzusuna uyarak ona inanmayan kişi sakın sana engel olmasın; yoksa yok olup gidersin.

(Ta Ha 20/17)

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ

Sağ elindeki nedir, Musa?"

(Ta Ha 20/18)

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ

“O, değneğimdir” dedi. “Ona dayanır, onunla davarıma yaprak silkerim; başka işlerime de yarar.”

(Ta Ha 20/19)

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ

“Onu at, Musa!” dedi.

(Ta Ha 20/20)

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

Hemen attı. Bir de ne görsün, değnek yılanı dönüşmüş, koşuyor.

(Ta Ha 20/21)

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى

“Tut onu ama korkma! Onu ilk şekline çevireceğiz.

(Ta Ha 20/22)

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَى

Şimdi elini kohnuna sok da lekesiz, bembeyaz bir şekilde dışarı çıkar. Bu da bir başka belgedir.

(Ta Ha 20/23)

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

Bunları yapmamız, en büyük ayetlerimizden bazısını sana gösterelim diyyedir.

(Ta Ha 20/24)

اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Haydi, Firavun’a git. Çünkü o iyice azgınlıştı.”

(Ta Ha 20/25)

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

Musa dedi ki “Rabbim! Göğsümü genişlet.

(Ta Ha 20/26)

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

İşimi kolaylaştır,

(Ta Ha 20/27)

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

Dilimdeki düğümü çöz.

(Ta Ha 20/28)

يَفْقَهُوا قَوْلِي

Çöz de sözlerimi iyi anlasınlar.

(Ta Ha 20/29)

وَاجْعَلْ لِي وَاِزْرًا مِنْ اَهْلِي

Ailemden birini de bana yardımcı yap.

(Ta Ha 20/30)

هُرُونَ اَخِي

Kardeşim Harun'u.

(Şuara 26/13)

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هُرُونَ

Benim göğsüm daralır, dilim tutulur; sen Harun'u elçi yap.

(Şuara 26/14)

وَأَلْهَمَ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

Bir de sorumlu tuttıkları bir suçum var; beni öldürmelerinden endişe ediyorum.”

(Ta Ha 20/31)

أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي

Onunla arkamı güçlendir.

(Ta Ha 20/32)

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

Onu işime ortak et.

(Ta Ha 20/33)

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

Böyle yap ki seni çok tesbih edelim.

(Ta Ha 20/34)

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

Senin emirlerini daha çok hatırlayalım.

(Ta Ha 20/35)

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

Çünkü Sen bizi görmektesin.”

(Ta Ha 20/36)

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

Allah dedi ki “Musa! Bütün isteklerin verildi.”

(Ta Ha 20/37)

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

Sana bir iyiliğimiz daha olmuştu.

(Ta Ha 20/38)

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

Bir gün annenin gönlüne şunları ilham etmiştik:

(Ta Ha 20/39)

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ

وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

“Musa’yı sandığa koy, suya bırak da sular onu kıyıya atsın, benim de onun da düşmanı olan biri onu alsın” demiştik. Üzerine de katımızdan bir sevgi koymuştuk ki gözümüzün önünde yetişesin.”

(Ta Ha 20/40)

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا

تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ

عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ

Kız kardeşin arkadan takip ediyordu. Onlar seni alınca şöyle demişti: “Buna bakacak birini size göstereyim mi?” Bu yolla seni anana geri vermiştik ki gözü aydın olsun, kaygılanmasın. Sonra birini öldürmüştün de seni o tasadan da kurtarmıştık. Seni çeşitli imtihanlardan geçirmiştik. Nihayet yıllarca Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonra bir plan dâhilinde buraya geldin, ey Musa.

(Ta Ha 20/41)

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

Seni kendim için yetiştirdim.

(Ta Ha 20/42)

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

Kardeşini yanına al ve belgelerimle birlikte git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin.

(Ta Ha 20/43)

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Firavun'a gidin; o haddini aştı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى

Ona yumuşak söz söyleyin. Belki aklını başına alır veya korkar.”

(Ta Ha 20/45)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى

Dediler ki “Rabbimiz! Bize karşı çok ileri gider veya haddi aşar diye korkuyoruz.”

(Şuara 26/15)

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

Allah, “asla” dedi. “İkiniz birlikte âyetlerimizle gidin. Biz sizinle beraberiz; olanı biteni duyuyoruz.”

(Ta Ha 20/46)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى

“Korkmayın, ben sizinle beraberim; dinlerim ve görürüm” dedi.

(Ta Ha 20/47)

فَأْتِيَاهُ فُقُولًا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا نُعَذِّبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى

Hemen gidin de ona deyin ki “Biz senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını serbest bırak da bizimle gelsinler. Onlara eziyet edip durma. Bak, biz sana Rabbinden bir belge getirdik. O’nun yoluna giren esenlik ve güvenliğe erer.

(Ta Ha 20/48)

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Bize şöyle vahyedildi: ‘Kim yalana sarılır, sırt çevirirse azaba uğrar.’”

(Ta Ha 20/49)

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى

Firavun: “Sizin Rabbiniz kimdir, Musa?” dedi.

(Ta Ha 20/50)

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى

“Bizim Rabbimiz her varlığa biçimini veren, sonra da yol gösteren zattır.”

(Ta Ha 20/51)

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى

“Öyleyse şimdiye kadar gelip geçenlerin durumu ne olacak?”

(Ta Ha 20/52)

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

“Onun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim ne yanılır ne de unuttur.”

(Ta Ha 20/53)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Yeryüzünü sizin için beşik gibi yapan ve sizin için orada yollar açan O’dur. Gökten su indirdi de onunla erkekli, dişili çiftlerden çeşit çeşit bitkiler bitirdi.

(Ta Ha 20/54)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

Onlardan yiyin, malınızı davarınızı da otlatın. Bunda aklını çalıştıranlar için kesin ayetler vardır.”

(Ta Ha 20/55)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Sizi topraktan yarattık, yine toprağa çevireceğiz ve bir kere daha sizi topraktan çıkaracağız.

(Nuh 71/17)

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

Sizi yerden bitki gibi bitiren Allah'tır.

(Nuh 71/18)

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

Tekrar sizi toprağa döndürecek ve daha sonra topraktan çıkaracaktır.

(Ta Ha 20/56)

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى

Firavun'a bütün ayetlerimizi gösterdik ama o yalana sarıldı ve direndi.

(Ta Ha 20/57)

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى

Dedi ki "Musa! Büyünle bizleri yerimizden yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin?"

(Ta Ha 20/58)

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

Biz de senin büyü gibi bir büyüyle geleceğiz. Bizimle karşılaşman için aramızda bir gün belirle; ne senin, ne de bizim caymayacağımız uygun bir yerde olsun."

(Ta Ha 20/59)

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحَشَرَ النَّاسُ ضَحَى

Musa dedi ki "Karşılaşacağımız gün, bayram günü olsun. İnsanlar kuşluk vaktinde toplansın."

(Ta Ha 20/60)

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى

Bunun üzerine Firavun dönüp gitti ve tüm tuzaklarını toplayıp geldi.

(Ta Ha 20/61)

قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى

Musa onlara dedi ki “Yazık size! Sakın bir yalamı Allah’a atfetmeyin yoksa Allah, azabı ile sizi rezil eder. Yalanlarımı Allah’a atfeden kaybeder.”

(Ta Ha 20/62)

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى

Gizlice fısıldaşarak işlerini aralarında tartıştılar.

(Ta Ha 20/63)

قَالُوا إِنَّ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا

بِطَّرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

Dediler ki “Bu ikisi Musa ile Harun iki büyücüdür. Sizi büyülerıyla yerinizden yurdundan etmek ve örnek düzeninizi ortadan kaldırmak istiyorlar.

(Ta Ha 20/64)

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ

Haydi tuzaklarınızı birleştirin ve tek saf olun. Bugün üstün gelen umduğuna kavuşacaktır.”

(Ta Ha 20/65)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى

Dediler ki “Musa! Sen mi atacaksın, yoksa ilk önce biz mi atalım?”

(Ta Ha 20/66)

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى

Musa dedi ki “Yok! Siz atın.” Bir de ne görsün; büyülerinden dolayı onların ipleri ve değnekleri ona, sanki koşuyor gibi geldi.

(Ta Ha 20/67)

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى

Musa'nın içine bir korku düştü.

(Ta Ha 20/68)

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى

“Korkma!” dedik, “Üstün gelecek olan sensin.

(Ta Ha 20/69)

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاجِرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ
أَتَى

Sağ elindeki değneği at da onların yaptıkları şeyi yutsun. Onların yaptığı büyücü hilesidir. Büyücü nerede olursa olsun umduğuna kavuşamaz.”

(Araf 7/117)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا يَأْفِكُونَ

Musa'ya: “Sen de değneğini at” diye vahyettik. Değnek bütün uydurduklarını hemen yutuverdi.

(Araf 7/118)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Böylece gerçek anlaşıldı ve bütün yaptıkları boşa çıktı.

(Araf 7/119)

فَغَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

Artık orada yenilmişler ve küçük düşmüşlerdi.

(Ta Ha 20/70)

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى

Büyücüler hemen secdeye kapandılar. Dediler ki “Bizler Harun’un ve Musa’nın Rabbine inandık.”

(Ta Ha 20/71)

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطِئَنَّ آيَدِيكُمْ

وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلاَفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ آيُنَا أَشَدَّ عَذَابًا وَأَبْقَى

Firavun: “Benden izinsiz ona inandınız, öyle mi? Demek ki size bu sihri öğreten büyüğünüz oymuş. Öyleyse ben de tereddüt etmeden ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım. Hangimizin azabının daha ağır, daha kalıcı olduğunu iyice öğreneceksiniz.”

(Ta Ha 20/72)

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا

تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Dediler ki “Biz seni, ne bize gelen bu apaçık belgelere ne de bizi yaratana tercih ederiz. Ne yapacaksan yap. Sen yapacağımı sadece bu dünya hayatında yaparsın.

(Ta Ha 20/73)

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

Biz Rabbimize inanıp güvendik ki hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın büyüü bağışlasın.
Cezası en iyi ve en kalıcı olan O'dur.”

(Ta Ha 20/74)

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

Rabbine günahkâr olarak gelenin yeri cehennemdir. Orada ne ölür, ne de hayat sürer.

(Ta Ha 20/75)

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

Kim de iyi işler yapmış bir mümin olarak gelirse öylelerine en yüksek dereceler vardır.

(Ta Ha 20/76)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

Onlar, içinden ırmaklar akan kalıcı cennetlere ölümsüz kişiler olarak gireceklerdir. İşte kendini geliştirenlerin alacakları karşılık budur.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ

دَرْكًا وَلَا تَخْشَىٰ

Musa'ya şunu bildirmiştik: “Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Sana yetişmelerinden de korkma; endişeye kapılma.”

(Ta Ha 20/78)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

Derken Firavun, ordularıyla birlikte onların peşine düştü. Sonra deniz onları iyice içine gömdü.

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

Firavun halkını yoldan çıkarmış, doğru yolu göstermemişti.

(Ta Ha 20/80)

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ

الْمَنَّ وَالسَّلْوى

Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtarmış ve Tur'un sağ yamacında sizinle sözleşmiştik. Üzerinize de kudret helvası ile bildircin yağdırmıştık.

(Bakara 2/63)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Bir gün üstünüze Tur'u kaldırarak kesin söz almıştık: "Size verdiğimiz sıkı sarılın, onda olanı aklınızdan çıkarmayın ki kendinizi koruyabilesiniz!" demiştik.

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size ettiğim iyilikleri aklınızdan çıkarmayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız benden korkun.

(Ta Ha 20/81)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ

غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

Size verdiğimiz rızıkların temiz ve helal olanlarından yiye ama taşkınlık etmeyin. Yoksa öfkemi hak edersiniz. Kim gazabımı hak ederse yıkılıp gider.

(Bakara 2/57)

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bir de bulutları üzerinize gölgelik yapmış, kudret helvası ve bıldırcın indirmiş, “Verdiğimiz rızıkların temiz ve lezzetli olanlarından yiye.” demiştik. Onlar bize yanlış yapmadılar; yanlış kendilerine yapıyorlardı.

(Bakara 2/58)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

Bir gün şöyle demiştik: “Şu şehre girin de beğendiğiniz yerden, çekinmeden yiye. Secde edip kapıdan girin ve ‘Hıttta!’ Günah yükümüzü kaldır! deyin ki günahlarınızı bağışlayalım. Güzel davrananlara ikramımız olacaktır.”

(Ta Ha 20/82)

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

Ben, hatasından dönüş yaparak tevbe eden, inanıp güvenen ve iyi iş yapan aynı zamanda doğru yola girmiş olanı elbette bağışlarım.

(Furkan 25/70)

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Ancak tevbe eden, inanıp güvenen ve iyi iş yapan başka. Allah onların kötülüklerini iyiliğe çevirir. Allah bağışlar, ikram eder.

(Furkan 25/71)

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

Kim dönüş yapıp iyi iş yaparsa gerçekten Allah tevbesini kabul etmiş olur.

(Ta Ha 20/83)

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى

“Ey Musa! Seni aceleyle halkından ayırıp buraya getiren nedir?”

(Ta Ha 20/84)

قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَىٰ أَثْرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

“Onlar benim yoluma girdiler. Sana aceleyle geldim ki benden razı olasın” dedi.

(Ta Ha 20/85)

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

Allah dedi ki: “Senden sonra halkını fitneye, kendilerini yakan bir imtihana soktuk. Samiri onları yoldan çıkardı.”

(Araf 7/148)

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

Musa'nın halkı, ondan sonra süs eşyalarından boğa gibi böğüren bir sığır yavrusu yaptılar. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara yol göstermediğini görmüyorlar mıydı? Onu ilah edindiler ve yanlış yapan kimseler oldular.

(Ta Ha 20/86)

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ

عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

Musa hemen halkına döndü. Öfkeli ve üzüntülüydü. Dedi ki “Ey halkım! Rabbiniz size güzel bir söz vermedi mi? O sözün üzerinden çok mu zaman geçti? Yoksa Rabbinizin öfkesini hak etmek mi istediniz de bana verdiğiniz sözden de caydınız?”

(Ta Ha 20/87)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى

السَّامِرِيُّ

Dediler ki “Sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden caymadık. Firavun halkının süslerinden bize yükler yüklendi; biz onları ateşe attık. Samiri de aynı şekilde attı.”

(Ta Ha 20/88)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

Sonra Samiri ateşten onlara böğürebilen bir buzağı heykeli çıkarmıştı. Bunun üzerine şöyle demişlerdi: “Bu sizin ilahınızdır. Musa’nın da ilahıdır ama o, onu unuttu.”

(Ta Ha 20/89)

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

Tek bir sözle olsun, kendilerine karşılık veremediğini görmüyorlar mıydı? Onun onlara ne faydası olabilirdi ne de zararı.

(Ta Ha 20/90)

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي

وَأَطِيعُوا أَمْرِي

Başlangıçta Harun şöyle demişti: “Ey halkım! Siz bununla sadece imtihandan geçiriliyorsunuz. Sizin Rabbiniz, O Rahman’dır. Siz bana uyun ve benim emrime girin.”

(Ta Ha 20/91)

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

Onlar ise “Musa dönüp gelene kadar ondan ayrılmayacağız” demişlerdi.

(Ta Ha 20/92)

قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

Musa dedi ki “Harun! Bunların sapıtığını gördüğünde seni engelleyen ne oldu?”

(Ta Ha 20/93)

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

Neden bana uymadın? Emrime karşı mı geldin?”

(Ta Ha 20/94)

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

Harun dedi ki “Anamın oğlu! Saçımdan sakalımdan tutma. Ben senin ‘İsrailoğullarını böldün; sözümü de dinlemedin’ demenden korktum.”

(Araf 7/150)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّونَنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Musa, kızgın ve üzgün olarak halkına dönünce: “Benden sonra arkamdan ne kötü işler çevirdiniz; Rabbinizin emrini hemen terk ettiniz öyle mi?” demişti. Levhaları attı ve kardeşini saçından tutup kendine doğru çekti. Harun dedi ki “Anamın oğlu! Bu topluluk beni zayıf düşürdü, neredeyse öldürüyorlardı. Düşmanları bana güldürme. Beni yanlışlar içindeki bu toplulukla bir tutma.”

(Araf 7/151)

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Musa dedi ki “Rabbim! Beni bağışla, kardeşimi de. İkimize de bol ikramda bulun. En iyi ikramı sen yaparsın.”

(Ta Ha 20/95)

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ

Musa, Samiri’ye dönerek: “Senin derdin ne?” dedi.

(Ta Ha 20/96)

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ

لِي نَفْسِي

Samiri dedi ki “Ben onların göremediklerini görmüş, senin yoluna sıkı sıkıya bağlanmışım. Ama onu daha sonra hayatımdan çıkardım; hepsi bu. Canım böyle istedi.”

(Ta Ha 20/97)

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسٌ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ

إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنْحَرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

Musa: “Öyleyse def ol!” dedi. “Yaşadığın sürece senin cezan 'Bana dokunmayın!' demendir. Senin için kaçamayacağın bir gün de var. Yanından ayrılmadığın ilahını gör şimdi. Onu ateşte eritecek sonra da toz halinde denize serpeceğiz.”

(Ta Ha 20/98)

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

Sizin ilahınız sadece Allah'tır; ondan başka ilah yoktur. Bilgisi her şeyi kuşatmıştır.

(Bakara 2/255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah'ın dışında bir ilah yoktur. O, daima diridir, sürekli işinin başındadır. O'nu ne uyuklama tutar ne de uyku! Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadan huzurunda kim birine şefaet edebilir/arka çıkabilir? Ellerinde olanı da arkalarında kalanı da bilir. Onlar, O'nun bilgisinden izin verdiği kadarı dışında bir şey kavrayamazlar. Hâkimiyeti, gökleri de kapsar yeri de. Bu ikisini korumak O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.

(Ta Ha 20/99)

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

İşte böylece daha önce gelip geçenlerin haberlerinden bölümler anlatıyoruz. Sana katımızdan doğru bilgi kaynağı Zikir verdik.

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerle ilgili olarak sana anlattığımız her haberle yüreğini pekiştiriyoruz. Bu yolla sana, bütünüyle gerçek, inanıp güvenenlere öğüt ve ibret olan şeyler anlatılmaktadır.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onların hikâyelerinde sağlam duruşlu olanlar için dersler vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, her şeyi açıklayan, inanıp güvenen bir topluluğa yol gösteren ve ikram olan bir kitaptır.

(Ta Ha 20/100)

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا

Kim ondan yüz çevirirse kıyamet günü ağır bir yük yüklenecektir.

(Fatır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا
يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse kimsenin yükünü çekmeyecektir. Yüğü ağır olan, taşımak için yardım istese, en yakını bile onun bir parçasının taşınmasına yardım etmez. Sen sadece, içinde Rabbinin korkusu olanları ve namazını tam kılanları uyarabilirsin. Kim kendini geliştirse onu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş ancak Allah'adır.

(Ta Ha 20/101)

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا

Onlar hep o yükün altında kalacaklardır. Kıyamet günü onların yükü ne kötüdür!

(Ta Ha 20/102)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

Sura üflendiği gün... İşte o gün günahkârları gözleri görmez bir halde toplayacağız.

(Ta Ha 20/125)

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Der ki “Ey Rabbim! Beni neden kör olarak getirdin, hâlbuki benim gözlerim görüyordu?”

(Ta Ha 20/126)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

Allah der ki “Doğru ama âyetlerimiz sana kadar geldiğinde sen onları unuttun, bu gün de aynı şekilde sen unutuluyorsun.”

(Ta Ha 20/103)

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

Aralarında fısıldaşacaklar ve “Dünyada topu topuna on gün kaldınız.” diyeceklerdir.

(Ta Ha 20/104)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْئَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

Biz onların ne konuşacaklarını iyi biliriz. Örnek aldıkları kişi de “Bir günden fazla kalmadınız” diyecektir.

(Ta Ha 20/105)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

Sana dağları soruyorlar. De ki “Rabbim onları kül gibi savuracaktır,

(Ta Ha 20/106)

فَيَذُرُّهَا قَاعًا صَفْصَفًا

Yerlerini de aynı seviyede dümdüz bırakacaktır.

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

Orada bir eğiklik de bir yükseklik de göremeyeceksin!

(Kehf 18/47)

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ فَلَمَّ نُعَادِرُ مِنْهُمْ أَحَدًا

Dağları yürüteceğimiz gün yeri çıplak bir halde göreceksin. Bir tek eksik bırakmadan onları bir araya toplamış olacağız.

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün sesler Rahman için kısılacak, bir tarafa sapmadan dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir. Fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.”

(Nebe 78/38)

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

Ruhların ve meleklerin saflar halinde ayağa kalkacağı günde Rahman'ın izin verdikleri dışında hiç kimse konuşmayacak; konuşan da doğru konuşacaktır.

(Ta Ha 20/109)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أذنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün şefaet, sadece Rahman'ın onay verdiği ve lehine söz söylenmesini kabul ettiği kişiye fayda sağlar.

(Meryem 19/87)

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

Rahman'dan söz almış olanlar dışında kimse şefaatten yararlanma hakkına sahip olamayacaktır.

(Necm 53/26)

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَرْضَى

Göklerde çok melek var ama onların şefaati işe yaramaz. İşe yaraması için Allah'ın tercih ettiği kişiye, O'nun izni ve rızası ile olması gerekir.

(Ta Ha 20/110)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. Ama o şfaat edecekler bunları bilemezler.

(Enbiya 21/28)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O'nun razı olduğu kişiden başkası lehine destek veremezler.
Onlar Allah korkusundan titrerler.

(Ta Ha 20/111)

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

Başlar, diri ve sürekli işinin başında olan Allah için eğilecektir. Yanlış yük yüklenenler de umduklarını bulamayacaklardır.

(Ta Ha 20/112)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

Kim inanıp güvenerek iyi işler yaparsa, ne haksızlıktan ne de hakkının yenmesinden korkar.

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve kendi katından da ona büyük bir ödül verir.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek, ister kadın olsun, kim inanıp güvenir ve iyi işler yaparsa onlar da cennete gireceklerdir. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Casiye 45/22)

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Allah, gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak ve herkese çalışmasının karşılığının verileceği imtihan sebebi olsun diye yarattı. Kimseye de haksızlık yapılmaz.

(Cin 72/13)

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أَمْنَا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

O Rehberi dinleyince biz ona inandık. Artık iyice anladık ki kim Rabbine inanıp güvenirse ne zarar etme ne de haksızlığa uğrama korkusu içine girer.

(Ta Ha 20/113)

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

Biz bunu böylece Arapça ayet kümeleri halinde indirdik. Belki çekinir ya da yeni bilgi edinirler diye tehditleri onun içine, değişik biçimlerde yerleştirdik.

(Furkan 25/32)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَٰلِكَ لِنُتَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

Görmezlikten gelenler; “Kur’an ona toptan indirilseydi ya?” dediler. Böyle olması, senin kalbini sabitleyelim ve sana ağır ağır okuyalım diyedir.

(İsra 17/106)

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

Biz onu Kur'ânlar, anlam kümeler halinde ayırdık ki insanlar beklenti halinde iken onu onlara öğretesin. Onu parça parça indirdik.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz, her elçiyi kendi halkının dili ile göndeririz ki her şeyi onlara açık açık anlatsın. Bundan sonra Allah, sapıklığı tercih edeni sapık sayar ,doğru yolda olmayı tercih edeni de yoluna kabul eder. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسِرَّنَا بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Kur'ân'ı senin dilinle kolaylaştırdık ki kendini koruyanlara onunla müjde veresin, karşı koyan topluluğu da uyarasın.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٍ فَصَّلْتُمْ آيَاتُهُ فُرْنَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Bu bir kitaptır ki ayetleri, bilenler topluluğu için Arapça kur'ânlar halinde açıklanmıştır.

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيًّا وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

Kur'an'ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki “Ayetleri açıklansa ya? Arap'a hiç yabancı dilde bir kitap olur mu?” De ki “O, inanıp güvenenler için doğru yolu gösteren ve şifa olan tedavi eden bir kitaptır. İnanmayanların sanki kulakları tıkalı, müminlere karşı gözleri sanki kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenen kişiler gibidirler.

(Zuhruf 43/2)

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

Her şeyi açıkça ortaya koyan bu Kitabı iyi düşünün.

(Zuhruf 43/3)

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Onu, Arapça ayetler kümesi haline getirdik; belki aklınızı kullanırsınız.

(Ta Ha 20/114)

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ

زِدْنِي عِلْمًا

Gerçek hükümdar olan Allah pek yücedir. Kur'anın vahyi tamamlanmadan hüküm vermekte acele etme. "Rabbim ilmimi artır" de.

(Kiyame 75/16)

لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

Dile getirmek için acele etme!

(Kiyame 75/17)

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

Onu toplamak ve kur'anlar, ayet kümesi haline getirmek bizim işimizdir.

(Kiyame 75/18)

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

Onu ayet kümesi haline getirdiğimizde ona uy.

(Kiyame 75/19)

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

Sonra onu açıklamak bizim işimizdir.

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Bu öyle bir kitaptır ki âyetleri hem muhkem kılınmış hem de doğru kararlar veren ve her şeyin iç yüzünü bilen Allah tarafından açıklanmıştır.

(Hud 11/2)

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

Böyle olması, Allah'tan başkasına kul olmayasınız diyedir. Ben de o kitapla sizi uyarın ve müjdeleyen kişiyim.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ
تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
أُولُو الْأَلْبَابِ

Bu Kitab'ı sana indiren O'dur. Âyetlerinin bir kısmı muhkemdir; onlar kitab'ın ana ayetleridir. Diğerleri müteşâbih, muhkeme benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için Kitap'tan, kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun tevilini, ayetlerin arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam duruş gösterenler de şöyle derler: "Biz, bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." Bu doğru bilgiye sadece sağlam duruşlu olanlar ulaşabilirler.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيًّا تَقْسَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ
تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikişerli âyetler şeklinde düzenlenmiş bir kitap olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra vücutlarını ve kalplerini Allah'ın zikrine karşı yumuşatır. İşte bu, Allah'ın yoludur. O, görevini yapan kullarını bu yola sokar. Allah'ın sapık saydığını kimse doğru yolda göremez.

(Araf 7/52)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara, bir ilme göre açıkladığımız Kitap getirdik. O, inanan ve güvenen bir topluluk için rehber ve bir ikramdır.

(Ta Ha 20/115)

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

Âdem'e bir emir vermiştik, unutmuş gibi davrandı. Onda bir kararlılık bulamadık.

(Ta Ha 20/116)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

Bir gün meleklerle “Âdem’e secde edin!” demiştik, hemen secdeye kapanmışlardı ama İblis secde etmedi, direndi.

(Ta Ha 20/117)

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى

Dedik ki “Bak Âdem! Bu sana da eşine de düşmandır. Sakın sizi bu bahçeden çıkarmasın yoksa mutsuz olursun.

(Ta Ha 20/118)

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

Burada ne açlık çekersin ne de çıplak kalırsın.

(Ta Ha 20/119)

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى

Burada susuz kalmaz, güneş ışığından etkilenmezsin.”

(Ta Ha 20/120)

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى

Şeytan hemen vesveseye girişti de dedi ki “Bak Âdem! Sana ölümsüzlük ağacını ve bozulmayacak bir saltanatı göstereyim mi?”

(Araf 7/20)

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا
رَبُّكُمَا عَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

Sonra Şeytan her birinin bedeninin örtülü yerlerini açıp diğerine göstermek için şöyle vesvese verdi: “Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması sadece hükümdar olmanızı ya da ölümsüzleşmenizi engellemek içindir.”

(Araf 7/21)

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

Onlara yemin etti: “Ben ikinizin de iyiliğini istiyorum.”

(Ta Ha 20/121)

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ

رَبَّهُ فَعَوَّىٰ

Sonunda ikisi de o ağaçtan yediler ve her birine diğerinin vücudu göründü. Üzerlerini bahçenin yapraklarıyla örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine karşı geldi ve yanlış bir yola girdi.

(Araf 7/22)

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَيْهِمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنِ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Böylece ikisini de kandırıp değerlerini düşürdü. İkisi de o ağaçtan tadınca açılması hoş olmayacak yerleri gözüktü. Bahçedeki yaprakları üst üste koyup örtünmeye başladılar. Rableri onlara şöyle seslendi: “Size bu ağacı yasak etmedim mi? Demedim mi Şeytan sizin açık düşmanınızdır?”

(Araf 7/23)

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Dediler ki “Rabbimiz! Biz ne ettikse kendimize ettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, kaybedenlere karışır gideriz.”

(Ta Ha 20/122)

ثُمَّ اجْتَبِيَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

Sonra Rabbi ona fırsat verdi de tevbesini kabul etti. Ona doğru yolu gösterdi.

(Ta Ha 20/123)

قَالَ اهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْتَقِي

Allah: “Her ikiniz de biri birinize düşman olarak o bahçeden inin!” dedi. “Benim tarafımdan size doğru yolu gösteren bir rehber gelir de kim o rehber uyarırsa artık o ne sapar, ne de mutsuz olur.”

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ

Kim de kitabımdan yüz çevirirse onun sıkıntılı bir hayatı olur. Kıyamet günü mahşer yerine kör olarak getiririz.”

(İsra 17/97)

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَبُكَمًّا وَصُمًَّّا مَّاؤِيَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

Allah kimi yoluna kabul ederse doğru yolda olan odur. Kimi de sapık sayarsa Allah ile arasında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü yüzükoyun halde kör, dilsiz ve sağırlar olarak bir araya getiririz. Yerleşecekleri yer cehennemdir; ne zaman ateşi azalsa alevini artırırız.

(Ta Ha 20/125)

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Der ki “Ey Rabbim! Beni neden kör olarak getirdin, hâlbuki benim gözlerim görüyordu?”

(Ta Ha 20/126)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

Allah der ki "Doğru ama ayetlerimiz sana kadar geldiğinde sen onları unuttun, bu gün de aynı şekilde sen unutuluyorsun."

(Secde 32/14)

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onlara; "Bugünkü yüzleşmeyi umursamamanızın karşılığını görün; biz de sizi umursamıyoruz. Yaptıklarınıza karşılık sizi hiç bir şekilde öldürmeyecek azabı tadın" deriz.

(Casiye 45/34)

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ

Bugün size ilgi göstermeyeceğiz, zaten siz de bugünkü yüzleşmeye ilgi göstermiyordunuz. Varacağımız yer ateştir. Size yardım edecek birileri de olmayacaktır.

(Casiye 45/35)

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَعَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Bu kararın sebebi şudur: Allah'ın ayetlerini hafife almıştınız. Yaşadığımız hayat sizi aldatmıştı. Bunlar oradan çıkarılmayacaklar ve özür dilemeleri istenmeyecektir.

(Ta Ha 20/127)

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

Rabbinin âyetlerine inanmayarak aşırı gidenleri işte böyle cezalandırırız. Ahiretteki azab ise daha ağır ve daha süreklidir.

(Ta Ha 20/128)

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِأُولِي النُّهَى

Kendilerinden önceki nice nesilleri etkisizleştirmiş olmamız, yola gelmeleri için yetmedi mi? Şimdi bunlar, onların yaşadığı yerlerde dolaşmaktadırlar. Bunda aklını çalıştıranlar için belgeler vardır.

(Mümin 40/21)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

Yeryüzünde dolaşmazlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler. Onlar çok daha güçlüydüler ve daha iyi eserler bırakmışlardı. Allah onları suçlarına karşılık kısıvrak yakaladı. Allah'a karşı onları koruyacak hiç kimseleri yoktu.

(Muhammed 47/10)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَالْكَافِرِينَ أَمْثَالَهَا

Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu düşünsünler. Allah onları bitirmiştir. Ayetleri görmezlikten gelmiş bu kişilerin başlarına gelecek olan da onlarınkinin bir benzeridir.

(Ta Ha 20/129)

وَأَوْ لَا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِرِزَامًا وَاجِلٌ مُسَمَّى

Rabbinin tarafından evvelce verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir ecel olmasaydı hemen yakalarına yapışılırdı.

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمَّى
فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, yaptıkları yanlışlardan dolayı insanları hemen yakalasa yeryüzünde hareket eden kimseyi bırakmazdı. Ama Allah, onları, belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne onu bir süreliğine erteleyebilirler, ne de ecelleri gelmeden onun gelmesini sağlayabilirler.

(Fatır 35/45)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayırseydi, yeryüzünde tek bir hareketli canlı bırakmazdı. Ama onları, o belirlenmiş ecellerine kadar erteler. Sürelerinin sonu gelince gereğini yapar. Allah kullarını görmektedir.

(Ta Ha 20/130)

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ
أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

Onlar ne derlerse desinler, sen sabret. Güneşin doğuşundan önce, batmasından önce ve gecenin bölümlerinde her şeyi güzel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et. Gündüzün bölümlerinde de ibadet et; belki memnun kalırsın.

(Hud 11/114)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ
لِلذَّاكِرِينَ

Gündüzün iki bölümünde ve gecenin gündüze yakın zamanlarında namaz kıl. Çünkü iyilikler kabahatleri kötülükleri giderir. Bu, aklını başına alacaklar için bir hatırlatmadır.

(İsra 17/78)

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

Namazı, güneşin zevalinden gecenin soğumasına kadar, bir de şafak ışıklarının kümeleştiği sırada sürekli ve tam kıl. Şafak ışıklardaki kümeleşme gözle görülür.

(İsra 17/79)

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

Sana ek görev olarak gecenin bir kısmında kalk. Belki Rabbin seni pek güzel bir makama yöneltir.

(Kaf 50/39)

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

Ne derlerse desinler sen sabret. Güneş doğmadan önce bir de batmadan önce, her şeyi güzel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et.

(Kaf 50/40)

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardında da ibadet et .

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقٌ

رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

Dünya hayatının süsü olarak, kendilerini imtihan için üst üste nimetler verdiğimiz kişilere imrenme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Hicr 15/87)

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

Sana o mesâniden yediliyi ve bu yüce Kur'an'ı verdik.

(Hicr 15/88)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ

Onlardan kimine verdiğimiz kat kat nimetlere gözlerini dikme ve onlara karşı üzülmeye. Sen inanıp güvenenlere kol kanat ol.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

Ailene namazı emret, sen de namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son, kendini korumak içindir.

(Ankebut 29/45)

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Bu Kitap'tan sana vahyedilen her şeyi anlayarak oku ve namazı tam kıl. Namaz her çeşit fuhuşu ve kötülüğü engeller. Allah'ın zikri en önemlisidir. Allah, yaptığımız her işi bilir.

(Zariyat 51/56)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Cinleri ve insanları, kulluğu sadece bana yapınlar diye yarattım.

(Zariyat 51/57)

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

Onlardan ne bir nimet beklerim ne de beni doyumalarını isterim.

(Tahrim 66/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ey inanınp güvenenler! Tutuşturucusu insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, kaba ve sert tabiatlı melekler yönetirler. Onlar, Allah'ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.

(Ta Ha 20/133)

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۖ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

Dediler ki “Bize Rabbinden bir delil getirseydi ya?” Önceki sayfalarda olanlar onlara ulaşmadı mı?

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya?” derler. De ki: “Mucizeler sadece Allah katındadır. Ben açıkça uyarıda bulunan bir kişiyim; o kadar.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

Anlaşılır bir şekilde okunan bu Kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? İnanan bir topluluk için bu bir ikram ve doğru bilgidir.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَٰذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا ۗ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce Musa'nın kitabı vardı; hem bir rehber hem de Allah'ın ikramıydı. Onu tasdik eden bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki yanlış yapanları uyarısın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Ala 87/18)

إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

Bunlar önceki sayfalarda da vardır,

(Ala 87/19)

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında!

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۗ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni mucizelerle göndermemizi engelleyen tek şey, öncekilerin onlar karşısında yalana sarılmalarıdır. Semûd'a, gerçeği gösteren âyet/mucize olarak bir dişi deve vermiştik ama ona yanlış yapmışlardı. Biz âyetleri/mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Ta Ha 20/134)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا هُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى

Elçi gelmeden onları bir azap ile etkisizleştirseydik, derlerdi ki “Rabbimiz! Böyle aşağılık hale düşüp sürünmeden önce keşke bir elçi gönderseydin de senin ayetlerine uymuş olsaydık.”

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşınıza çıkan şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Diyeceklerdir ki “Aleyhimize de olsa biz buna şahidiz." Dünya yaşayışı onları pek aldatmıştı. Kendi kâfirliklerine bizzat kendileri şahitlik ettiler.

(Enam 6/131)

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Bu şundandır: Halkının bir şeyden haberi yokken, senin Rabbin, haksızlık edip kentleri etkisiz hale getirmez.

(Ta Ha 20/135)

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

De ki “Herkes beklemededir, siz de bekleyin. Düz yolun yolcularının kimler olduğunu, kimlerin yola geldiğini yakında öğreneceksiniz.”

(Tevbe 9/52)

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِيَّ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيِدِنَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

De ki “Bizim için iki iyilikten biri dışında bir beklentiniz mi var? Bu arada biz de ya kendi katından ya da bizim elimizle Allah’ın sizi cezalandırmasını bekliyoruz. Haydi, bekleyin; sizinle birlikte biz de bekliyoruz.”

(Tur 52/30)

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

Yoksa şöyle mi diyorlar: “Şairin teki; başına gelecekleri bekliyoruz”

(Tur 52/31)

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

De ki “Bekleyin, ben de sizinle birlikte bekliyorum.”
